

*Ma, bedankt je
was geweldig*

De rust en eenvoud die jij uitstraalde,
blijft voor ons onvergetelijk

Maria Theresia Gesina Velthuis - Rake

sinds 10 december 2003 weduwe
van Albert Velthuis

Zij werd geboren op 9 juni 1922 te Oldenzaal. Op 22 oktober 2004 is zij in het ziekenhuis te Enschede overleden. Vanuit de Mariakerk te Zuid Berghuizen hebben we ma begeleid naar haar laatste rustplaats aan de Schipleidelaan te Oldenzaal.

Ma groeide op in een gezin van zeven kinderen aan de Sparstraat. Hieraan had zij hele mooie herinneringen. Op 10 januari 1948 trouwde zij met Pa, waarna ze zijn gaan wonen aan de Elsmorsweg.

Hier begon een fantastische tijd. Samen kregen ze acht kinderen, veertien kleinkinderen en vier achterkleinkinderen. Hiervan hebben zij samen volop genoten.

Ma heeft haar leven hard gewerkt, 's morgens in alle vroegte stond ze op, om voor ons de kachel aan te maken, zodat wij in een warme keuken kwamen. Uit school of van het werk, de thee of chocolademelk met beschuit stond altijd klaar.

Ma had een hart van goud, hiervan hebben wij het meest genoten en velen met ons. Ze kon genieten van de verjaardagen, feestjes, familiedagen en alle momenten waar ze haar familie

bij elkaar had, dan was ze in haar sas. De vele kaartjes die wij als kinderen, klein- en achterkleinkinderen van haar mochten ontvangen of een telefoontje bij een examen, ze vergat echt niets.

In de donkere dagen van haar leven, die ze ook gekend heeft, kon zij altijd weer één lichtpuntje vinden. Haar woorden waren hierbij; " 't is nog nooit zo donker west, of 't wodt wa weer lecht."

Ze had een sterk geloof. Vele jaren zat ze samen met Pa op een vaste plek in de kerk, ook nu had ze weer een eigen plek. Zo kon ze trouw blijven aan haar geloof, waaraan ze in haar leven veel steun heeft gehad.

Ma was een Mariavereerster, vele jaren ging ze naar Kevelaer, waar ze menig kaarsje heeft gebrand. Ook thuis waren deze lichtjes altijd aanwezig, bij haar Mariabeeldje branden vele jaren tot het einde toe haar kaarsje. Op het graf en bij Pa's foto brandde onafgebroken een kaarsje.

Na het overlijden van Pa heeft ze een groot gemis gevoeld, maar toch kon ze weer de zonzijde van het leven zien.

Haar laatste weken in het ziekenhuis was een moeilijke periode, haar handen hebben ons tot het einde vastgehouden, haar ogen ons gevolgd en de woorden die ze daarbij sprak; "Waj lief hebt, dat kiek ie gearn an", waaruit bleek dat wij het belangrijkste voor haar waren. Nu haar eigen kaarsje is opgebrand zeggen wij: "Lieve Ma, bedankt voor alle liefde die je ons gegeven hebt."

Voor uw belangstelling na het overlijden van onze Ma, Oma en Overgrootmoeder, zeggen wij u hartelijk dank.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen.